

SZERKESZTŐSÉG
BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11.
Telefon száma 788.
KEZIRATOKAT NEM KÜLDÜNK VISSZA.

EGYETÉRTÉS

Dr. PAP ZOLTÁN
főszerkesztő.

EÖTVÖS KÁROLY
esetpródmalmi főmunkatára.

KIADÓHIVATAL:
BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11.
Telefon száma 700.
HÍRDETÉSEKET ÉS NYILTÉRBE VALÓ
KÖZLEMÉNYEKET FELVESZKÁDÓHIVATAL

Mai számunk főbb közleményei:
Vezércikk: Absolutizmus. Itta: Mezőssy Béla, országgyűlési képviselő.
Pártiszervezés.
A kormányválság.

Absolutizmus.
Itta: MEZŐSSY BÉLA.
országgyűlési képviselő.

Ez hát a rém, amelylyel bennünket megfenyegetnek; ez hát az az eszköz, amelylyel igába lehet hajtani a magyart, amely megint nem engedelmeskedik.

Keserves végzete ennek a nemzetnek, hogy uralkodói soha se biznak benne. Nemzeti törekvéseit, állami életének kiépítésére való buzgalmát mindig olybá veszik, mintha talán a magyar állam függetlensége vészthozó lenne az uralkodóház biztonságára, hatalmi törekvéseire.

Ez az az évszázadok óta fennálló félreértés, amely előidézte az 1848-iki véres eseményeket és amelyet egy — hosszú szenvedések után bekövetkezett — kiengesztelési korszak, az 1867-iki kiegyezés sem tudott végleg eloszlatni.

Innét van, hogy ma ismét ott állunk, aholvergődött az a nemzet az 1866-iki évek viharáiban. Ott vagyunk, hogy az uralkodó megint nem bízik nemzetében!

Más országokban szinte elképzelhetetlen helyzet az, amidő az államfő szab gátat a nemzeti aspirációk megvalósítására. Nálunk megszokott dolog: történelmi epizód!

Vakmerőek és konokok — mondta Miksa — a magyar rendek! Meg kell őket fenytetni!

A magyar — mondta I. Lipót — gyanus, hülden és engedetlen s mikor a baj és a veszély a legnagyobb: akkor okozza a legtöbb kellemetlenséget!

Keményiség és rémuralom nélkül e néppel semmire se lehet menni! — mondta a másik!

Tűzzel-vassal kell az esküszegő alattvalókkal elbánni, hogy megjuhász-kodjanak és ivadékaik is megemlé-

kezzenek róla és elmenjen a kedvök a rebellióktól! — mondta a negyedik. Ez volt tehát az uralkodói bölcsesség, a melyt velünk szemben akkor követtek, ha a világpolitika esélyei megadták a lehetőséget arra nézve, hogy egy hatalmas uralkodóház minden erejét és fegyverét rajtunk próbálhatta ki.

Am — ha a helyzet úgy alakult, ha a hű szövetségstársak és jó barátok szorongatták a felséges uralkodó családot és a császári palást nem érezte magát kellő biztonságban a bécsi Burg büszke falai között: hát igen — ilyenkor, ilyen időben — valóságos határidőüzenet formájában beszélt e nemzetet a felséges — császári ház, elvéve olyan formában is, mint a hogy az ország és a népei javát szíven viselő államfő másutt érzelgő szokott. Ilyenfajta szövegekből is, úgy látszik, óvatosságból raktart tartanak.

En a magyar szabadságnak és vérenek igaz szeretője vagyok — mondta II. Mátyás, a ki magyar ruhában járt — gyermekkoromtól fogva szeretem a hőselkü magyar nemzetet, a melynek kedvét büszkén viselem a Mátyás nevet!

Sőt még Lipót előtt is kedves volt a magyar azon az emlékezetes 1687. országgyűlésen, a mikor fiaival, József és Károly főhercegekkel magyar ruhában, prémes mentében megjelent a fiatal rendek előtt. Azért fiatalok előtt, mert a kérdésre: hol maradtak a tisztas, idős, nagyszakállú férfiak? — A primás így felelt: ha a véneknek tejtét veszik: bizony csak a fiatalja marad meg a gyűlésre!

Nos! Hát még ezek a zöld fiatalok is kedvesek voltak, mert ezek igtatták törvénybe a Habsburgok fiújának örökösödési jogát!

Mindenkitől elhagyatva csak a nemes rendek hűségében, fegyverében és az ősi magyar erényben látjuk menekülésünket! — így is beszéltek hozzánk — ezért forró kérjük a karokat és rendeket, hogy minél hamarabb gondoskodjanak hazánk biztonságáról!

Jó magyar nő vagyok — mondta Mária Terézia — és szívem tele van hálával e nemzet iránt!

Aztán beszéltek hozzánk így is: Megtettétek azokat, a melyek a ti ősi tulajdonságotokhoz, a király iránt való hűségtekhez és a ti becsületekhez

illendő! Meg fogja látni Európa, hogy a ti királyotok Ferencz vételek egyetért és sem nekem, sem nektek semmi sem lehet kedvesebb, mint a mi magyar alkotmányunkat utolsó csepp vértünkig védelmezni. Egyek voltunk, egyek vagyunk és egyek maradunk mind halálig!

Es hogy többet ne idézzek — mert nagyon is eltalálhók bizni magunkat a sok dicsérettől — mit is mondott jelenleg dicsőségesen uralkodó királyunk:

Bizalmam az ősi erényben volt jelszavam és e bizalmamban nem csalatkozom: mert a lefolyt huszonöt év alatt a magyarnak ősi erényei is, hű ragaszkodás királyához és rajongó szeretet hazájához minden alkalommal szívemelő összhangzásban nyilvánultak. Minek folytán nemcsak az ország szellemi és anyagi téren a legörvendesebb haladást mutatott, hanem az egész monarchia hatalmi állása is tetemesen növekedett!

Szóval így megy ez! Hol kerék, hol talp?

Az uralkodók érülete velünk szemben — mindig és akként változik, amint azt a külpolitikai viszonyok esélyei megengedik.

Ellenben a magyar nép tántoríthatatlanul dynasztikus érzésű: ragaszkodik szívének és lelkének minden ösztönével ahhoz, akit királyává avatott és cserébe nem kér semmi más tőle, minthogy az államfő tartsa meg a törvényt, amelyre megesküdött.

Az esküt — egyet kivéve — mindenik letette, de megtartani: állandón, szakadatlanul egyik se tartotta meg.

Közbe-közbe egy kis absolutizmus: hozzátartozik a Habsburgok gondviselészülte császári politikájához!

Most is ezzel kísértenek; a nem is oly rég sirba temetett lélek fellámadni készül. Nehezen megy a ki-zihelődés: sokáig tart a színpadi maszkirozás.

Egyszer a képviselőházban mondtam: aki az absolutizmust kívánja, gazember, de aki fél tőle, az gyáva!

Hozzászóltunk mi már ehhez a történelmi kísérlethez: és ha újból lesz szerencsénk hozzá, kétségbeesésünkben nem futunk el előle. Fogadni fogjuk őt, mint ismerőt, aki bizonyára rosszabbul fogja érezni magát közöttünk, mint ahonnet ide hozták elküldetett.

Oszt rák bölcsesség fundálta ki, hogy úgy kormányozzák hazánkat is, mint ahogy Ausztriát már 7 év óta vezetni sikerül. Törvény nélkül, alkotmányos többség nélkül, alkotmányos kormány nélkül: parlamenttel, amely néha-néha beszél, de törvényt nem hoz; kormányval, amely a beszédre fültyet hány; ha leszavazzák: annál kevésbben dolgozik és rendeletekkel kormányoz. Így szed adót, így kerit unjoncot.

Nagyon közel a feltevés: hogy ha ezt Ausztriában 7 év óta csinálják, megpróbálják Magyarországon is.

Egy kis alkotmányos absolutizmus! Ne mondják, hogy a monarchia államfőiről nem találtakonyak; ők — miután Kolumbus, sajnos, már felfedezte Amerikát — felfedezik a fából vaskarikát: és próbálnak parlamenti kormány nélkül, a többség ellenére absolut akarattal kormányozni.

Es ez lesz az a teljes és tökéletes alkotmányosság! — a melyt a kiegyezési törvény 1867. XII. 25. §-a előir és a melyre a király megesküdött! Sebaj! — mondják a hű Lázárok — egy kis formásértés és semmi más!

Nem tudom, hogy a mivel fenyegetnek, ez a rendszer fényleg a nemzet nyakába fog-e szakadni? De ha tényleg bekövetkeznék, sokkalta nagyobb szerencsélenség lesz az uralkodóházra, mint a nemzetre!

Vidimus iam adios ventos! Méltunk mi már nehezebb időket is. Az absolut rendszer soha sem a magyar nemzetet törte meg, hanem tönkretette a monarchia nagyhatalmi állását és elpusztította az uralkodóház tekintélyét és a királyi megbízhatóság erősségébe vetett hitet.

Ferencz József — a sok keserű tapasztalatokban részes — higgadt állampó mondotta: az alkotmányos kormányzás növelte birodalmam nagyhatalmi állását!

Ez így is van! Forrongó nemzeti közérzület ellenére, az állampolgárok vagyakozásainak eltiprásával nem volt és nem is lesz soha nagyhatalmi állás!

Az absolutizmussal bennünket meg nem törnek, de ők szükségszerűleg oda jutnak, a hova 48—67-ig jutottak!

A belső közigazgatás terén majd lesznek ismét Eynatten tábornokok, br. Revoltellák, akik a katonai szállítókkal együtt börtönbe kerülnek és egyenruhájuk zsinórjával, a fényes

portopéval akaszlják fel magukat: majd lesznek Brunk-féle miniszterek, kik főbe lövik magukat, midőn bűnrészességük kiderül: szóval mint minden absolutizmus, úgy ez is a corruptio és erőszak szegyezletes melegáya lesz.

A külpolitika terén: majd lesznek elbukott hadjáratok, züllő hadseregek, futó, elhanyagolt katonák; vagy diadalmas csata után is elvesztett országrészek.

Ugy, amint akkor volt, a midőn a felséges császár így uralkodott!

Lehetetlen, hogy aki ilyen kezdetet átélt: uralkodását így akarja bevégezni!

Az absolutizmus bennünket meg nem tör: hanem elpusztítja a dynastia tekintélyét, nagyhatalmi állását és tönkreteszi azt a prestíget, a melyt hosszú uralkodói tevékenységével egy becsületesen gondolkozó és nemesen érző államfő az egész világ előtt megszerzett!

Kergesse tehát a felség pokolba azokat a tanácsosokat, a kik őt ilyen esztelen politikára akarják rábeszélteni és maradjon azon az uton, a mely neki és házának hatalmat, tekintélyt szerzett: az alkotmányosság egyenes és becsületes útján.

Ettől függ igaz a mi nemzetünk jóléte és boldogsága: de ettől függ sokkalta inkább a dynastia bizton-sága is!!

A kormányválság.

Szegény öreg király anyni mindenféle véleményét hallott már azoktól a szabadelvűpárti politikusoktól, akiket az utóbbi időben meghallgatott, hogy már azt se tudja, mit higjen, mit ne. Meghívta hát Budadestre Szegény-Marich Lászlót, a berlini nagykövetet és megbizta, hogy szerezzen tájékozódást a válságról és aztán tegyen neki jelentést a tapasztalatairól és mondja meg, mi történjen hát?

Szegény-Marich Budapesten való tartózkodása óta már két ízben volt kihallgatáson, mind a kétszer hosszabb ideig és a politikai körök úgy vannak meggyőződve, hogy azok a tárgyalások, melyek ezeken az audienciákon történtek, döntő kihatással lesznek a megoldásra nézve, ami, tekintettel a Szegény-Marich ismeretes, nagy befolyására az udvarnál, valószínű is.

Azt azonban még most se lehet megítélni, hogy a dolgok hova fejlőd-

Az Egyetértés tárcaja

Öröla.

— Az Egyetértés eredeti tárcaja. — Itta: Fabula János.

Tavasodik és a te sirhatodón is kizsendül a fű nemsokára, szeretett édes anyám. Hogy örültem én máskor a tavasznak! A kikelet közeledése olyan érzésekkel töltött el, mint a nagy magányosság vadregényes hegyek ormán. A hegyek csucsan, távol az emberi lármától, tisztábbnak éreztem a világot mindenkorom. Más volt az érzésem a világról, mint odalenn, a völgyek árnyékában. A bérceken, ha nem is éreztem át, de megsejtettem a boldogságot egy-egy pillanatra. Odafönn csak szépségeit láttam az életnek, megtisztult képét a zürzavaros világnak. A tavasz is ilyen sejtelmeket hozott elem más esztendőkhöz. A tavaszodó reggelek odatartoznak az élet legnagyobb szépségeihez és az illat, ami a szellők szárnyán Sirász rózsakertjeiből szállott a világba, nem nagyobb, nem külön gyönyörűség, mint amilyen te vagy, tavaszi sejtelen. Máskor ilyeneknek becsültem a kikelet sejtéseit és most csak az amphimelaszra gondolok, a Homérosz híres kifejezésére: éj van, feketeség van körülöttem.

Nagy a feketeség körülöttem, a tavaszi verőfényt ezt a sötétséget nem oszlatja el. Hiába tavaszodik: nekem a kikelet nem hoz örömet. A virágait csak azért várom, mert az új tavasz első virágait a te sírodra szállnom, édes anyám. Kimegyek a temetőbe és ott elültetem őket, ha majd legyen

eleven élet, virágélet a te esős sirlamodon drága, jó anyám. Eddig, az előtt a szörnyű nap előtt, mindig veled voltam, jóban-rosszban mindig együtt voltunk, te áldott, te jószágos asszony, ugyebár? És most, amikor fölkeresem sirlamodat, ez már látogatás csupán, most én, a te busfiad, vendég vagyok tenálad, vendéged csupán.

Vendéged vagyok, pedig néhány hete csak és együtt túltunk a esősden lakásban, ott, a Szamos mentén és beszélgettünk a jelenvalóságról és jövőd terveinkről, mint ahogy beszélget két meghitt, két öreg barát. Milyen jó is volt nekünk egymás mellett, ha mi szomorúság lakozott a lelkemben, a te jószágod megnyihette. És most van először olyan szomorúságom, amelyben te többé nem osztozol. A mi szobánkban a lámpa fénye békességet sugárzott. Amint jószágos arcodat néztem, akár a nap sugara, akár a lámpa fénye mellett, sokszor gondoltam rád, hogy idefűlek a földhöz a szeretet erős lánczaival még hosszú esztendődnél át. És azon a napon, halálod napján tapasztaltam, hogy a szeretetnek gyöngyök a szája a balsors erejével szemben. Ott álltunk az ágyad mellett, gyermekeid hárman, kezelt ott volt a mi kezünkben és te mégis elmentél mellőlünk, elszállottál a földről örökre, jó anyám.

A földről elszállottál, ó, hogy rohan érzésűsáruján a balvégezet! Ma még élet volt tebened és remény bennünk és jött a másnap és véle a nagy pusztaság. Mondják, hogy a halottak mitsém vihetnek magukkal. Dehogy nem: elviszik az élők minden örömét. Mit érnek az élet örömei, mit ér a tarka-

barkaság a föld felett, amikor az embernek a legnagyobb kinsé, az édesanyja ott lenn van, a föld alatt. Ez a legdrágább kincs, a legnagyobb jó itt a földön: az édesanyánk. És kifosztott koldusok vagyunk, a bibliai Lázárnak vagyunk a mása, amikor az anyánkat elvesztettük. Asszonya sok lehet az embernek, de anyja, a jószágnak, a szeretetnek örök forrása: csak egy van, egyetlen csupán.

En nem tudom elképzelni, hogy az anyám, nincsen már körülöttem. Hogy ő elment volna, újra meg újra nem hiszem. Az utcákon, a hol együtt jártunk, az ismerőseim mellett, a kikkel találkoztam, könyves szemmel mindig keresem.

Keresem őt mindig, mert az a gondolat csak nem fér a fejembe, hogy ő messzi van tőlem, néhány száz kilométernyire innen, a Rákos homokja alatt. Az újságokban nézem a halottak rovatát. Ó még nem haladta meg a bibliai kort és a halottak rovatában akár hányszor olvasok hetven-nyolcvan éves, de idősebb emberekéről is. Miért, hogy ő nem élt ilyen időt, miért, hogy a néma folyón átsietett a tulsó partra, a nemlét partjára és engem itthagyt az inensó parton? Mélabusan olvasom, hogy Meusnikov, az a híres párisi orvos, az emberi élet meghosszabbításának a problémájával foglalkozik. Úgy véli, hogy megtalálta azokat a sejteteket, a melyek az öregség okozói és úgy reméli, hogy hatni tud majd e sejtetekre és hogy az öregségünk később fog csak bekövetkezni. Ha sikeresek lennének is a Meusnikov kísérletei, szomorúsággal gondolok rá, hogy az édesanyám életét már nem lehet meghosszabbítani. Es ha valami nagy tudós a

lehetetlenséget lehetőséggé tenné és megoldaná valami csodabálsammal az örök élet problémáját, az én bánatom akkor sem volna kisebb, hiszen őt, az anyámat nem tudnám új életre kelteni.

Új életre nem tudom kelteni, ó bár tudnám, ha csak egy órára is, hogy megmondhasam neki, mit jelent reám nézve az ő elvesztése. Hogy soha se lássam szelid mosolygását, hogy soha se halljam drága hangját: ez a kiellen valóság százszor égeti mindennap a lelkemet. Prometheus az istenek tüzeit akarta elragadni, ezért sebezte meg mindennap újra a sasmadár. A bánatom nagyobb a gyötrelmé. A szomorúság hollómadara a szívünkbe vájja mindennap a karmait. A mint a bánat útján járok, sok törénet jut az eszembe. Mintha gyermekekóromban hallottam volna egy diadalmas hadvezérről, a kinek a bátorsága, ügyessége esodákat művelt. A fegyvereit szerencse kísérte. Egy csatát nyert a másik után. A fejedelme, az ország népe elhalmozta minden szeretettel, minden elhűséggel. És a szerencse fia, a csaták hőse szomorú maradt minden dicsőség közepette. A babér, a melyet a homlokára fűztek, a szomorúság felhőit nem tudta onnan elteremteni. Es a mikor megkérdezték nagy bánata okát, megmondta. Fájit neki, hogy édes anyja nem látja többé sikereit. Erre a hadvezérre gondolok minduntalan, a mikor a bánat útját foyom. Hogy fáj az embernek az a gondolat, hogy az édesanyjának már nem szerethet örömet! Másnak örömet szerezni: a boldogság legnemesebb formája. Es hogy az ember az anyjának szerethet örömet: a legszebb minden örömök között.

A legszebb — de nekem már nincs ilyen örömöm. Nekem csak bánatom van, olyan a melynek nincs oltogató könyve. Egy sirtól van több Rákoskeresztúron és nekem egy világos kevesebb. Az a sir, az a föld mélye, az elporladás a föld titkoszerű rejtegeiben: ez is fájdalmas gondolat. Milyen szép a mithosz, a mely szerint Medea aranysejkéren rohogott fel az égbe. Így tűnni el a földről, hogy az ember aranysejkéren szeli át a levegőt és repül a magasságos ég felé: szépséges elköltözés. De az a sir, az a hatláb mélység a földben: szomorú megsemmisülés.

Ha meg-emmisülés-e? A nyáron, a stájer hegyek között egy ismerősömmel bolyogtam, a ki sokat beszélt egy drága halottjáról. Nem tudott megbarátkozni azzal a gondolattal, hogy valaha egy másik csillagon viszont ne lássa. En, a ki akkor még nem voltam a gyász embere, erősen ezaféltam az ő másvilági teteleit. Hogy mi lesz a halálunk után? Olyan állapot, a milyen a születésünk előtt volt. És most, a mikor a véghetetlen szomorúság reámszakadt, meg szeretném ezafelni magamat. Tudom, hogy együtt maradok veled, én szeretett, jó anyám! A gondolatom ott reszket a te sírod felett. Együtt vagyunk most is, a mikor én még itt járok a földön. Es ha már nem járok itt, a földön többé, akkor együtt leszünk újra. A mint voltunk azelőtt, a gyászfelete nap előtt. Nem leszek vendég tenálad, hanem mindig veled leszek a földnek — akkor már barátságos — mélységében avagy talán másvalahol, valamelyik boldogabb csillagon.

nek. A legújabb kombináció az, hogy Tisza és Khuen-Héderváry, a kiket a szabadelvű párt hazafiasan gondolkozó része már vörös posztónak tekint, félrevonulnak, (legfőbb ideje is már, hogy ezt megtegyék) és Lukács László pénzügyminiszter venné át a kormányzati ügyek vezetését arra az időre, a míg végleges megoldást sikerül találni. A jelenlegi kormány tagjai Tisza és Khuen-Héderváry kivételével mind megmaradnának ebben az ideiglenes kabinetben és új ember csak Sándor János államtitkár, Tisza sógora lenne benne, a ki a belügyi tárczát venné át.

Szó esett ma megint az új választásokról is, még pedig ezutal már olyan formában, mely nagyon komolyan vevőd. Kossuth Ferencz körlevelet intézett ugyanis pártjának tagjaihoz, előrelátó vezérként arra buzdítván őket, hogy fogjanak hozzá kerületükben a pártszervezéshez, mert nem lehetetlen, sőt valószínű, hogy rövid idő múlva új választásokra kerül a sor.

Nagyon érthető és természetes, hogy Kossuthnak ez a felhívása nagy feltűnést keltett az ellenzéki képviselők körében.

A legközelebbi napok elé mindenestül nagy várakozással néznek. Azt hiszik, valamilyen megoldáshoz most már csakugyan nagyon közel állunk és hamarosan megkapjuk a választ arra a mostanság oly sokszor megismételt kérdésre, hogy mi lesz?

Szögyény-Marich a királynál.

Szögyény-Marich László, Ausztria és Magyarország berlini nagykövete — mint már jeleztük — tegnap délután Berlinből Budapestre érkezett és azóta kétszer is volt kihallgatásán a királynál. Először tegnap este öt órakor, a mit máig hivatalosan titokban tartottak, másodsor pedig ma délután 3 órakor.

A politikai körök ismervén Szögyény-Marich nagy befolyását az udvarnál, tisztában vannak vele, hogy a berlini nagykövete a királynál történt kihallgatásai döntő hatással lesznek a válság elintézésére. Ezt a nagy befolyást ismervén, Khuen-Héderváry és gróf Tisza István válsággal rákérkedtek Szögyény-Marich Lászlóra, azon iparkodván, hogy lehetőleg ne érintkezék más politikussal, csak azzal, a ki nekik tetszik. Tegnap este folyton Khuen-Héderváry volt a berlini nagykövet sleppjében, ma délelőtt pedig az ominózus 13. számu iktakern járt együtt gróf Tisza Istvánnal. De bizonyára nagyon eselődtek mind a ketten, ha abban a föltevésben éltek, hogy a maguk intrikái számára meg tudják nyerni a berlini nagykövetet. Szögyény-Marich jó magyar és önállóan gondolkozó ember, a ki kétségkívül legjobb hazafiai meggyőződése szerint adott tanácsot a királynak.

Az határozatlan tudjuk, hogy Szögyény-Marich kabinetalakításra kizárva nem volt és nem lesz. Erre ő maga se tartja alkalmasnak magát, mert közel huszonöt év óta élén a külföldön, nem ismeri eléggé a magyar parlamenti viszonyokat és az embereket, hogy a jelenlegi súlyos helyzetben a kormányzati ügyek élére állhasson.

Egy kiváló politikus, a kinek tegnap este volt alkalma beszélni Szögyény-Marich Lászlóval, tudósítónknak ma a következőket mondta el:

— Az az egy bizonyos, hogy Szögyény-Marichot a kabinetalakítással se meg nem kinálták, se meg nem fogják kinálni. A nagykövete szükség van azon a fontos pozícióban, melyet Berlinben elfoglalt és hogy onnan elhívják, az annál inkább kizárt dolognak tekintendő, mert tudvalevő, hogy II. Vilmos császár nagyon szereti Szögyény-Marich Lászlót és minden alkalommal kitünteti őt a legmeszebb menő rokonszenveléssel. A tény az, hogy tegnapelőtt a kabinetiroda táviratlag hívta meg Szögyény-Marichot a királyhoz, mire ő azonnal vonatra ült, hogy minél előbb Budapestre érkezék. Ez a meghívás nem a német kereskedelmi szerződés ügyével áll összefüggésben. A királynak az volt az óhajta, hogy Szögyény-Marichot a legaprólékosabb részletekig tudja meg, miként vélekedik II. Vilmos császár a válságról.

— Beszélk — jegyezte meg tudósítónk — hogy mikor Szögyény-Marich László legutóbb Bécsben volt, a király megbizta, hogy szerezzen információkat arra nézve, miként gondolkozik a német császár a magyar vezénységi kérdéseről.

— Hogy ilyen megbízást kapott-e Szögyény-Marich vagy se, azt nem tudom. De hogy a hadsereg nyelvének kérdése a szövetséges államok szempontjából szövege került a kihallgatásokon, az kétségtelen.

— Mi tehát a voltaképpeni célja Szögyény-

Marich Budapestre történt meghívásának? — kérdezte tovább tudósítónk.

— Ezt megmagyarázhatom. Ha az ellenzéki képviselőktől csaknem egyhangzó véleményeket hallott is a király a válság megoldása dolgában, annál eltérőbbek voltak azok a vélemények, melyeket a szabadelvű párt tagjaitól hallott. Azt mondhatnám, hogy ahány ember, annyi nézet. A király valóságban nem ismeri már ki magát. Most tehát Szögyény-Marichot bizta meg, hogy tájékoztódjék itt a helyzetről és tapasztalatairól referáljon neki teljesen objektív módon. Ezért lépett érintkezésbe Szögyény-Marich László több politikussal és bizonyos most már, hogy a kibontakozás ügyében az fog történni, amit Szögyény-Marich a fejedelemnek javasol.

Mindehhez hozzátelhetjük, hogy az a hír, mintha Szögyény-Marich Lászlónak az jutott volna feladatúl, hogy a német kereskedelmi szerződésnek csináljon propagandát az ellenzéknek, teljesen téves. A berlini nagykövet a német kereskedelmi szerződés dolgát egyszerűen nem is hozta szóba azok előtt a politikusok előtt, akikkel eddig érintkezett.

Megérkezése után Szögyény-Marich tegnap az Angol királynő-fogadóban szállt meg és még tegnap délután 5 órakor közel másfél óra hosszat tartó kihallgatásán volt a királynál. Este a Nemzeti Kaszinóban vésorált. Valóságban kinos feltűnést keltett, hogy Khuen-Héderváry folyton a sarkában volt.

A nagykövetet ma délelőtt tíz órakor meglátogatta Tisza István miniszterelnök, a ki közel egy óra hosszat időzött nála. Tíz óra tájban Szögyény-Marich hozatott s Tiszával együtt a várba hajtatott. Megfordult a királyi palotában is, még pedig a kabinetirodában, de audiencián nem volt. Gróf Tiszának azonban visszadta a látogatást, majd a kereskedelmi miniszteriumban ment és ott Hieronymi miniszterrel időzött hosszabb ideig.

Egy óra tájban a nagykövet visszatért a fogadóba és itt a nála járt tudósítók előtt így nyilatkozott:

„A király hivatalos, mint régi tanácsosát, nem kormányalakítás céljából jöttem, sem azért, hogy mint homo regius szerepeljek, hanem tisztán azért, hogy a politikai helyzettel megismerkedjem. Hogy újabb kihallgatásra a mai délután melyik órájában megyek ő felségéhez, ezt még ebben a pillanatban nem tudom. Legkésőbb holnapután azonban visszautazom.”

Délutáni 3 órakor Szögyény-Marich újabb kihallgatásán volt és ez alkalommal egy óra hosszat időzött a király dolgozószobájában.

Felhívatatosan a következőket jelentik: Mint a Budapesti Tudósító már jelentette, Szögyény-Marich László berlini nagykövete tegnap délután Budapestre érkezett. Szögyény-Marich László bejelentvén a kabinetirodában megérkezett, délután öt órára kihallgatásra hívták meg. Ott a nagykövet kifejtette a parlamenti válság megoldásának módjaitól való felfogását; de ennek a kihallgatásnak csupán tájékoztató jellege volt és arról, hogy Szögyény-Marich László kabinetalakításával bízzák meg, vagy hogy a pártoknál közbenjárjon, egy pillanatig sem volt szó; annál kevésbé volt Szögyény-Marichot Budapestre jövetelének célja az, hogy az ellenzéknek propagandát csináljon a német kereskedelmi szerződés érdekében. Szögyény-Marich László, a tegnapi estét különböző politikusok körében töltötte.

Szögyény-Marich Lászlót ma délután 3 órakor külön kihallgatásán fogadta ő felsége, a mely egy óráig tartott. Szögyény-Marich László jelentést tett a királynak azon észleletekről, a melyeket itteni tartózkodása alatt a politikai és parlamenti válság megoldásának lehetőségére nézve tett. Szögyény-Marichot, a ki a nap folyamán számos látogatást fogadott és viszonzott, holnapután elutazik Budapestre.

A „Politikai Értesítő” Szögyény-Marich budapesti tartózkodásáról a következőket jelenti:

„Ertesülésünk szerint Szögyény a király meghívására érkezett Budapestre, hogy a politikai helyzettel kapcsolatban elmondja véleményét. Megérkezése után azonnal a királyhoz ment kihallgatásra, mely hosszabb ideig tartott. Azután látogatásokat tett, látogatásokat fogadott s a Nemzeti Kaszinóban a vezető politikussal tanácskozott. Ma délelőtt az Angol Királynő-szállóban levő lakásán látogatást tett nála Tisza István gróf miniszterelnök, azután Budára hajtatott Szögyény-Marich László, látogatást tett a kereskedelmi miniszteriumban és a minisztere-nökségé. Itt tartózkodása alkalmával mindenesetre érdeklődött Szögyény-Marich László a kereskedelmi vonatkozású kérdések iránt, ez hivatalos hatáskörébe is tartozik. A magyar belpolitikai válsággal kapcsolatos véleménynyilvánítása a felség előtt és egyéb tanácskozásai azonban tisztán a magyar közállapotok iránt érdeklődő magyar embernek tényleges és naivitás volna feltenni, hogy a berlini nagykövet ez alkalommal bármely irányban oly befolyást igényelt volna érvényesíteni, amely befolyás

minden körülmények között, de különösen a jelen esetben, egyenesen kizártnak tekinthető és tekintendő. Politikai körökben valószínűnek tartják, hogy Szögyény itt-tartózkodása alkalmával a koalizált ellenzéki pártok vezéreinek egynemelyével is érintkezésbe fog lépni.

Tanácskozás a Kaszinóban.

Gróf Andrassy Gyula, a ki két napot Töketegeben töltött, ma délbén visszatartott onnan a fővárosba és esti fél tizkor érkezett Budapestre.

A pályaházból egyenesen a Nemzeti Kaszinóba hajtatott, a hol Szögyény-Marich már várakozott rá, Széll Kálmán, Wekerle Sándor, Darányi Ignác és gróf Hadik János társaságában.

Szögyény-Marich és Andrassy, félrevonulva, késő éjjeli tanácskoztak együtt.

Széll Kálmánnak a Kaszinóban való megjelenése annál nevezetesebb, mert ma már híre járt, hogy Széll Kálmán elutazott Bécsre. Tényleg szándéka volt elutazni, de itteni tartózkodását meghosszabbította, mint-hogy újabb meghívást fog kapni a királyhoz.

Széll több ízben kijelentette, hogy ő a gróf Andrassy Gyula álláspontját teljesen magáévá teszi s így teljesen kizártnak kell tekinteni, hogy ő attól eltérő program alapján kormányalakításra vállalkozzon.

Széll a mai délután folyamán ugyan összejött több ellenzéki képviselővel, hogy magától több irányban tájékozassa, de az illető képviselők sem foglaltak el más álláspontot, mint Kossuth és Andrassy.

Széll jelentést fog tenni tapasztalatairól éppugy, mint Szögyény-Marich is, és a fejedelem azután fog dönteni.

Uj választások?

A függetlenségi- és 48-as pártkörben ma este meglehetősen nagy számban jelentek meg a képviselők. Kossuth Ferencz is huzamosabb időt töltött a klubban.

Kivülről meg ott voltak: Thaly Kálmán, Sági Gyula, Polónyi Géza, gróf Bathany Tiadar, Pogány Lajos, Marjay Péter, Kelemen Béla, Krasznay Ferencz, Pozsgay Miklós, dr Várady Károly, Bartha Miklós, Deéry Zoltán, gróf Benyovszky Móricz, Meczer Béla, Kubik Béla, Kmety Károly, Baczonyi Samu, Leszky Gyula, Szeles József, Somogyi Aladár, Ferdinándy Béla, Kállay Tamás, dr Farkasházy Zsigmond, Pap Zoltán, Kossuth Ferencz körlevelet intézett a párttagokhoz, hogy figyelmeztessék a választókat az 1906. évi választók összeírására, nehogy a listából kimaradjanak. Különösen érdekes a levél eme része:

— Ezen alkalmat fölhasználom arra, hogy figyelmeztessék, miként kívánatos, hogy kerületét szervezéséhez erősen és személyesen hozzájárass, mint-hogy nem lehetetlen, (sőt valószínű) hogy nem sok idő múlva új választások lesznek.

A politikai körökben ma este sok szó esett erről a körlevélről.

A biztósító bizottság.

A szabadelvű pártkörben ma rendkívül nagy számban voltak jelen a párt tagjai. Ott voltak gróf Tisza István miniszterelnök, gróf Khuen-Héderváry Károly, a király személye körüli miniszter, Ploz, Tallán, Hieronymi és Berzevics miniszterek.

A szabadelvű párt intező bizottsága ma este Hódosy Imre elnökle alatt több órán ülést tartott, a melyen — mint a Politikai Értesítő jelenti — megbeszéltek és főbb vonásaiban megállapították azt a deklarációt, a melyet Tisza István gróf, mint a szabadelvű párt vezetője a szerdai pártértekezleten elő fog terjesztetni. Ez a deklaráció, mely a pártnak a jelen politikai válsággal szemben való magatartását fogja körvonalozni, általánosságban már a mai este bizottsági ülésben megállapított. Holnap este nyolc órakor ismét ülést tart az intező bizottság, a melyen a már ma általánosságban megállapított deklaráció teljes szövegét fogja Tisza István gróf az intező bizottság elé terjesztani megvitatás és elfogadás végett. Az így részleteiben is megállapított deklaráció lesz azután a szabadelvű párt szerdai értekezletének a tárgya.

A szürke miniszterelnök.

A politikai körökben ma az a hír járta, hogy Tisza már a szabadelvű párt szerdai értekezletén ki fogja jelenteni, hogy ő is Khuen-Héderváry félrevonulnak. Ezzel akarják utját vágni annak, hogy szecesszió történjék a szabadelvű pártban, melynek egy jelentékeny része már nagyon ferde szemmel nézi őket, nekik tulajdonítják a mai bizonytalan helyzetet.

Ha hinni lehet az elterjedt híreknek, Lukács László veszi át a kormányügyek vezetését, de csak rövid időre, a mig nem sikerül valami végleges megoldást találni.

A többi miniszter mind megmaradna, csak Sándor János államtitkár lépne még be a kabinetbe, mint belügyminiszter.

A hír mindenesetre megerősítésre szorul.

Ujabb szelidítő lakoma.

Holnap, kedden, délután 6 órakor udvari ebéd lesz a királyi palotában, melyre az ellenzéki politikusok közül hivatalosak: Kossuth Ferencz, gróf Zichy Aladár, Szederkényi Nándor és Justh Gyula; a szabadelvű pártból: Szentiványi Árpád, Falk Miksa, Daniel Gábor és gróf Teleki Gyula; továbbá Bihar altábornagy, Szandri és Vajda vezérőrnagyok.

Az ebéden ott lesz Szögyény-Marich is, valamint gróf Tisza István is és az ellenzéki képviselők majd megnézik a szelidítő lakomát, hogy »megpuhítsák« őket.

A legmulatságosabb, hogy Szentiványi Árpád is hivatalos a holnapi szelidítő lakomára. Szentiványi Árpád egyike azoknak a szabadelvű párti képviselőnek, a kik a leghatározottabban foglalkalnak állást minden alkotmányellenes megoldás ellen. Holnapután, szerdán, pedig a szabadelvű párt értekezletet tart. Azt hiszik, nem nehéz kitalálni, hogy Szentiványit miért hívták meg a holnapi szelidítő lakomára.

Mint a »Bud. Tud.« jelenti, a király a holnapi napon kívül még e hó 29-én és 30-án szerdán és csütörtökön is ad udvari ebédet.

A Ház elnöksége a királynál.

A király ma délelőtt fogadta a főrendiház és képviselőház elnökségeinek tiszteletét.

Fel 11 órakor fogadta a főrendiház elnökét, gróf Csáky Albin és főrendiházi elnöket, Ernst Kelemet és báró Kemény Kálmánt. A kihallgatás mindössze pár perczet vett igénybe, mely alatt gróf Csáky Albin üdvözölte a királyt, a ki megköszönte az üdvözlést s ezután ugy az elnököt, mint az alelnököt megszólította és a beszéletet tisztán az elnököt magánügyeire vonatkozott s abban politikáról nem volt szó.

Pár perczet 11 óra előtt fogadta a király a képviselőház elnökségét, Justh Gyula elnököt, Bolgár Ferencz és Rakovszky István alelnököt, kiket a szolgálattevő kamarás vezetett be a királyhoz.

Justh Gyula elnök üdvözölte rövid beszédében a királyt, örömet fejezvé ki a fölött, hogy ő felsége jó egészségben van. A király köszönettel fogadta a tiszteletet s válaszában — melyet egy papírlapról olvasott el — megemlékezett az elnökösség nagy és nehéz feladatairól s annak a reményének adott kifejezést, hogy az elnökség fardaság kötelességeit pártatlanul fogja teljesíteni.

Ezután ugy Justhtól, mint Bolgártól és Rakovszkytól magánügyekről kérdezősködött.

Justh Gyula elnöküli kérdése:

— Hallottam, hogy ön Oszorszagban volt? — Igen, felség, Palermo-ban voltam pár napig — felelte Justh.

— Mikor jött haza? — Pénteken, felség.

Ezután Bolgár Ferenczhez fordult:

— Ugy-e mi a delegációk óta nem találkoztunk? — kérdezte a király.

— Nem, felség — felelte Bolgár.

— Akkor önök nagy munkát végeztek! — fejezte be a király a beszélgetést.

Rakovszky Istvánól arról tudakozódott, hogy Pesten lakik-e állandan vagy vidéki birtokán.

— Most Budapestben maradok hosszabb ideig! — mondta Rakovszky.

Rakovszky felelete után még egyszer megköszönte a király a tiszteletet s ezzel a kihallgatást véget ért.

Budapest, március 27.

A nemzet ünnepe. Szirmai Vidor, Baia szab. kir. város törvényhatósági bizottságának tagja, indítványt tett, hogy a közgyűlés intézzen feliratot az országgyűléshez, kérvén, hogy március 15-ét törvényben iktassák nemzeti ünnepévé. Egy bajai táviratunk jelentése szerint a törvényhatósági bizottság közgyűlése ma tárgyalta a hazafias indítványt s azt nagy lelkesedéssel elfogadta.

Belpépés a függetlenségi pártba. Gróf Csáky Gyula levelet intézett Kossuth Ferenczhez és tudatja vele, hogy belpép a függetlenségi pártba.

A győri mandátum. A győri választókerületet ismét vissza fogja hódítani Hilberth Károly, aki a mult ciklusban is képviselte a kerületet és akivel szemben a legutóbbi választás alkalmával Lukács László pénzügyminiszter pártja csak a legnagyobb mérvű visszaélések révén tudott »győzni.« Most, hogy Lukács lemondott a győri mandátumról, a kerület újból Hilberth Károlyt jelölte nagy lelkesedéssel és kétségtelen is, hogy ezutal ismét a függetlenségi zászló jut diadalra. A szabadelvű párt is próbálkozik és ma arra a szánalmas kísérletre határozta el magát, hogy fellepteti dr. Fischer Sándort. A ma megtartott jelölt értekezleten alig néhány ember volt jelen. Dr. Fischer Sándor a kerületben nem is jelenhetik meg, mert szenátoriumban gyógygyógytársa súlyos idegájjal. A legutóbbi választások alkalmával betegedett meg, amikor a függetlenségi Pogány Lajossal szemben megbukott. Hilberth Károly vasárnap tartja meg programbeszédét, amikor a függetlenségi pártnak több kitűnőse megy el Győrbé.

Nyilatkozat. Hodza Milán nemzetiségi képviselő ur által a következő sorok közlésére kértünk fel:

„Az »Egyetérés« március 18-iki számában kifejtette volt véleményemet a függetlenségi politika felelősről. »Az Újság«-ban most a kölpény választókerület hazafias választói« aláírással arról akarja meggyőzni a nevezett kormányparti lap olvasóközönségét, hogy én ezekben oly álláspontot foglaltam volna el, melyhez képest Budapestben megjelenő lapom »egészen más hurokat pengtet« s egyuttal abban leli közéletét állás-

foglalásom magyarázatát, hogy »hazafias szövegekkel« meg akarom nyerni a Ház egyik bíráló bizottságát, mely hivatalos lesz a mandátumom ellen beadott panaszt elbírálni. Ezekre nézve kijelentem a következőket:

„Az »Egyetérés«-ben megjelent cikkem nem tartalmaz »hazafias szövegeket«, — mert azüres, ocsó hazafiaskodásnak barátja nem vagyok. A cikkemben kifejtett álláspontom természetes folyománya annak a politikai iránynak, melynek én a nemzetiségi politikusok körében többedmagammal már régóta híve és intruzigens propagálója vagyok. annak dacára is, hogy egy, más alapon álló nemzetiségi iránylat részéről emez álláspontom miatt a leghevesebb támadásoknak vagyok ki téve. Azt az insinüációt, hogy lapomban »más hurokat pengtetek«, — tehát a politikai kétségűség insinüációját — mint haszonlatlan vádaskodást vissza kell utasítanom, akkor is inkább, mert épp az »Egyetérés«-ben megjelent cikkemet teljes terjedelmében egyidejűleg lapomban is közzétettem. »Az Újság«-beli nyilatkozat azzal vél ellenem hangulatot kelthetni, hogy más »magyarellenes« cikkeim miatt a Budapesti sajtóörvényeszköz egyhavi elzárásra ítélte. A nyilatkozat szerzője azonban bölcsen elhagyta azt a tényt, melyet a sajtóörvényeszköz az ítélet indoklásában megállapított, hogy én nem a saját cikkem miatt, de nem is szerkesztőségem miatt lettem eltiltva, hanem egy beklődött vidéki nyilatkozat miatt, mint lapomnak akkori felelős szerkesztője, aki mint ilyen, az inkriminált közlemény szerzőjét nem neveztem meg. A nyilatkozatnak ama része, mely a Ház egyik bírálóbizottságának azzal kedveskedik, hogy én azt, mint a Ház egyik illetékes testületét befolyásolni akarom, vagy befolyásolhatom, magán hordja az alattomos denuncziális bélyegét. »Az Újság« nyilatkozatának szives engedelmével vagyok annyira nagykorú, hogy egyrészt a Ház bírálóbizottságának minden néven nevezendő befolyásolhatatlanságát beléssám, másrészt pedig, hogy ugyancsak belátom azt is, hogy a politikai kétségűség — ha ilyenről lehetne szó — a bírálóbizottságoknál éppen ugy nem használna, mint ahogyan — a választókkal szemben. Hogy pedig ettől az utóbbitól nem tartok, tanbizonyossága ez egy körülménynek, melyet »Az Újság« nyilatkozata alattomban már nyilatkozatában is tagadással vesz. Azt a körülményt értem, hogy 6-va kölpényi kerület hazafias érzelmi választókerületként vágynálva elmozdította fel nyilatkozatát, mint-hogy azt a látszatot akarva kelteni, mintha az én választóim kevésbé, avagy éppen nem volna hazafias érzelmeik. Amely bizonyos, hogy a tetteiken nyilvánul, szolid és őszinten haszaszeret, mely a politikai magyar nemzet és annak bármily nemzetiségi polgárai között érekelletlenül nem konstruál, minden törekvésűnek vétezőforra. Es amint becsületes híve voltam vagyok és maradok az ily alapon megkonstruált nemzetiségi párt programmonak, épp annyira kárba ves a kölpényi kormánypartnak mindenemüi fortélyos mesterkedése, amely engem megfontorlati akarva akkor, amiód én, különösen ma kétségűsejtől politikai helyzetünkben, mint nemzetiségi politikus becsületes érintkezéspotoktal keresek a magyar nemzet politikai aspirációit és államiaságunk megszilárdítására irányuló törekvésséivel.

Budapestben, 1905. márcz 26.

Hodza Milán, országgyűlési képviselő.

Választás a soproni kerületben. A soproni választókerületben előreláthatólag fényes győzelmet fog aratni dr. Berecz Abel, a függetlenségi és 48-as párt jelöltje. Jelöltségének támogatására dr. Günther Antal, Steiner Ferenc, Lachne Hugó, Ferdinándy Béla és dr. Somogyi Aladár orsz. képviselők utaznak Sopronba.

Pártszervezés. A gödöllői választókerülethez tartozó Fóth községben tegnap vasárnap alakult meg a függetlenségi- és 48-as pártkör, melynek tagjai közzé a hazafias közönségnek csaknem valamennyi polgára belepott. Az alakuló gyűlésen jelen volt Hédervári Lehel orsz. képviselő is, aki lelkes beszédet intézett az egybegyűltekhez.

Bombamerénylet Varsóban.

Az orosz nép forradalmi mozgalma tegnap gondoskodott arról, hogy az elbizakodott czári kormányt a nép jogaira, jogos követeléseire hathatos formában figyelmeztesse. Varsóban ugyanis a forradalmi bizottságnak egyik tagja bombamerényletet követelt el a rendőrfőnöktől, illetőleg a rendőrség emberei ellen. A merénylet magában véve sajnálatos azért, mert több, részben ártatlan emberéletet követelt áldozatul. Nyugateurópai felfogás szerint a merénylet el kell ítélni, mert igazán civilizált és az alkotmányosság biztosítókaival felruházott államban a nép, a nemzet jogos igényeinek kiküzdésére törvényes eszközök, módok állanak rendelkezésre. Másként áll ez az orosz birodalom népeire. Ott az emberélet nagyon olcsó. A hatalom vajmi keveset törődik a jogjaiban hol korlátozott, hol pedig jogaitól megfosztott nép egzisztenciájával. A sibiriai ólombányok levegője, vagy a kancsuka épp oly gyilkoló eszköz a hatalom, mint a bomba a forradalmárok kezében. Az orosz nép tehát legkevésbé sem fog a legutóbbi merényletben megütközni, sőt azt oly természetesen találja, amely az adott helyzetből önként következik.

A merényletről különben a következő távirati tudósítást adjuk:

Varsó, márcz. 27.

Tegnap este fényelőz 6 órakor Prága külvárosi rendőrhivatalában bombamerénylet történt, a melynek sok emberélet esett áldozatul. Félőrával később új bombamerényletet követtek el Nollen rendőrfő ellen, a ki a vizsgálat végett az

első merénylő örfő veszedében az i rénylet is tett kárt.

Tegnap es külvárosban udvarában es tálhoz tartó bot el. zöttük ke val később, des rendőrök kocsiolt a k mellet, közt bombát dobta alá. A dinamit halál.

A bombamerényletet követők közül levő rendőr bomba és ősa megsebzés azonnal kocsitulakozott. Nollen kezén és job Orvosai remeg. Egy fiatal bomba dobott elmenet utána lött.

A bombamerényletet követők közül levő rendőr sebessé. A megsebzült, aki merénylőt főnök ellen, egy rendőrt.

A jap

Részletesen megismerve, ekkép nem tartható a jap hírhírány egy nagyobb hadovatoság és nagyon kevés pába, vagy hogy a japai oroszokat, akkeleti határán doni és párti hírelt hozták, nagy flottájú zött a japán egy héttel ement az Ind mely azt is, cizálóhajó, meg sem orogva Lendó lóságában. B hogy Rosdes a madagasz deltetéssel a hír szerint a egy másik Nossi-Béből. nagy orosz napjában ér hajózása utasam tenger Földközi ten útjottak a desztrenszki hajó, 4 első cizkáló, 11 A balti flotta osztálya nov deczembeben január 18-án 3-án indult segítő hajór az Oleg (67) azután a Te torpedónaszad madik vagy 16-án hagyta ren átmenve tornába. E csatához jadin és Uz kint 4200 tonpáncélos cz hajó. A kísé sülhetett Ro. Legújabb

A Times-lentései sze az ugynevezes tron és nyugatitak már szá

színházak és mulatságok.

Kedd, március 28.

NEMZETI SZÍNHÁZ

A boszorkány. 7 órákor. Bajazzók. 7 órákor.

NEPSZÍNHÁZ

A farkas meg a bárány. 8 órákor.

MAGYAR SZÍNHÁZ

Ex lex. 8 órákor.

KIRÁLY-SZÍNHÁZ

János vitéz. 8 órákor.

Fővárosi Orteum

Ma és minden este. Még csak ebben a hónapban.

Budapesti képek

nagy budapesti revue előlévénnyel és a nagy látellett valamint a remek variété műsor.

LEGUJABB TAVASZI DIVATU

NŐI FELÖLTŐK

Leánykabátok. GERMANNUS GYULA és Tsa.

Wertneimer mulató

Ma és mindennap. Szenczázó! Uj!

Resele lengyel életkép.

FAÉGETÉS

hőrműnták, akvarel, selyemfestés, tervzés, porcelán- és mindenemű üvegfestés, díszítőfestésre.

TREITZ PETERNÉ

iparművészeti tanfolyama. Budapest, V.I., Arna-ut 9. szám.

Zongorahangolás, javitás és levágási műhely.

Hey Károly zongorakészítő, II., Fő-utca 24.

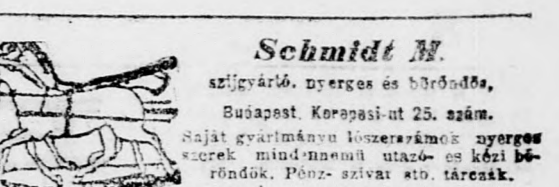
Acetylén-világítás

Korányi Viktor

Zongorák és pianinók

KERESZTÉLY

híveves zongoratermék. Budapest, Váci-körút 21. parádr.

A hangszerek királynője az orgona!

Reményi Mihály

FOGAK

széjszálás 3 koronától. Budapest, Erzsébet-körút 50. I. emelet.

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzései. 1905. március 27.

A) Arutőzsde. I. Gabonaneműek. — Árak készpénzben 100 kilogrammonként.

Table with columns for Buza (76, 77, 78, 79, 80, 81) and various grades of wheat and barley.

Table with columns for Szarmazás, nem és minőség and Árnyalom, listing various types of flour and their prices.

II. Különböző termények (készárú).

Table listing various goods such as sugar, oil, and other commodities with their respective prices.

B) Értéktőzsde.

Table listing various securities, bonds, and financial instruments with their market values.

ERTEKPAPIROK

Table listing various types of government and municipal bonds.

VI. Takarékpénztárak részvényei.

Table listing shares of various savings banks.

VII. Biztosító társaságok részv.

Table listing shares of various insurance companies.

VIII. Gőzmalom részvényei.

Table listing shares of various steam mill companies.

IX. Bányák és bányagyak részvényei.

Table listing shares of various mining companies.

X. Vasútvékek és gőggyárak részv.

Table listing shares of various railway and steam engine companies.

XI. Kőnyvatékek részvényei.

Table listing shares of various stone and brick companies.

XII. Különböző vállalatok részv.

Table listing shares of various other industrial and commercial companies.

ERTEKPAPIROK

Table listing various types of government and municipal bonds.

XIII. Közékeleti vállalatok.

Table listing shares of various companies in the Middle East region.

XIV. Sorjegyek.

Table listing various types of scrips and certificates.

XV. Pénzjegyek.

Table listing various types of banknotes and currency.

XVI. Váltak árnyaloma (árta).

Table listing exchange rates for various currencies.

Advertisement for 'Kisiparosok és Kiskereskedők!' (Small Farmers and Small Traders) with details on membership and benefits.

Advertisement for 'ARANY JÁNOS' (Gold Janos) featuring a portrait of a man and details about gold and silver jewelry.

Advertisement for 'BRÁZAY FÉLE SÓSBORSZESZ' (Brázay's Pickle) featuring a portrait of a man and details about the product.

Advertisement for 'GUMMI OVSZEREK' (Rubber Instruments) listing various types of rubber goods and their uses.

Advertisement for 'BÉLIURUM' (Beliurum) featuring a portrait of a man and details about the medicine.

Advertisement for 'Idegbajosoknak' (For those with nervous ailments) listing symptoms and the effectiveness of the treatment.

Advertisement for 'Az ősz szerelem' (Autumn Love) featuring a portrait of a man and details about the romantic theme.

